

Forslag, saavidt muligt, afserle med hverandre.

ligeledes eenstemmigt vedtoges med 84 St.

Formanden: Vi gaae da over til Behandlingen af § 34. Det af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste District (Wilkens) stillede og paa Afstemningslisten under Nr. 49 opførte Endringsforslag er blevet optaget af Comiteen og angaaer i det Væsentlige kun en Redactionsforandring. Comiteen er altsaa frafaldet Paragraphens oprindelige Redaction, og hvis Ingen optager den, saa vil denne saaledes kunne gaae ud. Jeg vil derfor opfordre de Medlemmer, der maatte foretrække Comiteens oprindelige Redaction, til at ville erklære dette. (Pause.) Da Ingen har erklæret sig for denne, er den altsaa bortfalden. Dernæst maa jeg spørge, om Nogen understøtter det paa Afstemningslisten under Nr. 48 opførte Forslag. (Jo.) Man kan altsaa gaae over til Discussionen over Paragraphen.

Grundtvig: Det er, som Forsamlingen veed, den Bestemmelse, at naar et Medlem i samme Møde er kaldt to Gange til Orden, kan Formanden foreslaae Thinget aldeles at nægte ham Ordet i dette Møde, eller som det nu er forandret af Udvalget, kan Thinget nu, hvilket er det samme, efter Formandens Forslag, nægte ham Ordet, det er den Bestemmelse, som jeg med al den Kraft, der kunde ligge i mit Ord, vil andrage paa, at Thinget udelader; og min Tankegang er, som jeg ved den foreløbige Behandling allerede vist tydeligt har udtrykt, denne, at, da det at kaldes til Orden, da det er et Uheld, der lige saavel kan træffe den dygtige Ordfører som den utaalelige Ordgyder, og det er Noget, der maa ligge i Formandens Haand, men, som, selv naar han har den bedste Tact, dog altid indeholder noget Wilkaarligt, saa er det aldeles uforsvarligt at belægge dette Uheld, der allerede i sig selv er en Straf med en saadan Tillægsstraf, som det vilde være at faae en saadan Mundkurv fæstet paa sig for det hele Møde. Jeg mener nu vistnok, at neppe nogenstunde i denne Forsamling vil en saadan, for en Rigsdagsmand utaalelig Skam, komme til at overgaae Nogen af os, da det maa være os alle klart, at, medens Ordgyderen vil kunne tage sig det let, saa vilde den dygtige

Ordfører vist neppe nogenstunde mere oplukke sin Mund i en Forsamling, der havde behandlet ham saaledes. Dette er min Grund, at, om det end aldrig skulde indtræffe, som jeg virkelig haaber det aldrig vil indtræffe, hvorkænge det end stod i Forretningsordenen, saa er det dog en Trudsel, som aldrig kan gjøre nogen Gavn, men som derimod kan gjøre megen Skade, gjøre blandt Andet den Skade, at enhver dygtig Ordfører, naar han blot eengang er kaldet til Orden, vil foretrække at tie under det hele Møde, for ikke at nærme sig denne Malstrøm. Jeg vil endelig tilføie, at, om end denne Trudsel i Forretningsordenen, om den saa aldrig havde nogen videre Følge, saa mener jeg, at den Omstændighed, at vi over den maae blive baade røde og blege, om en Engelskmand eller nogen anden fribaaren Ublænding opdagede den og spurgte om Grunden til den, jeg mener, at den Omstændighed maatte være nok for os til at udslutte en saadan, Forsamlingen aldeles uværdig, Trudsel i Forretningsordenen, da det er umuligt, at en saadan Trudsel dog i Grunden kan udføres af en Forsamling af danske Rigsdagsmænd, en Trudsel, som aander Trældom og langt bedre kunde passe til de preussiske Kamre. Det bør sig, at den udslettes.

Tscherning: Det kunde synes, at Jaa her i Forsamlingen kunde være mere kaldede til at understøtte dette Forslag, end netop jeg, som vist selv maa indrømme, at jeg ofte vover mig til den yderste Grændse af hvad der kan siges (Latter), uden nogenstunde at have i Sinde at frænke Nogen. Jeg har været med i Udvalget og har sagt det Samme. Jeg haaber imidlertid, at man ikke saa ganske let skal komme til at kalde til Orden. Det haaber jeg, at hverken Forsamlingen eller Formanden nogenstunde skulde finde passende. Det ærede Medlem, som nys talte, har udtrykt det fuldkomment vel, hvorledes det kunde komme, at man blev kaldet til Orden. Det kunde komme, sagde han ved et „Uheld“, men, har man havt det Uheld 2 Gange paa en Dag, kunde det synes, som man levede paa en uheldig Dag (Latter); og saa var det ønskeligt for En selv, at man blev hindret i oftere at falde i samme Uheld igjen. Jeg for min Part skal betragte det som en ønskelig Beileddning paa en uheldig Dag. Jeg maa